EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 30.1.2014.
COM(2014) 46 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMS

Konvencija par tiesas izvēles līgumiem un Savienības deklarācija saskaņā ar Konvencijas par tiesas izvēles līgumiem 21. pantu

Padomes lēmumam

par to, lai Eiropas Savienības vārdā apstiprinātu Hāgas 2005. gada 30. jūnija Konvenciju par tiesas izvēles līgumiem

I PIELIKUMS

KONVENCIJA PAR TIESAS IZVĒLES LĪGUMIEM

Konvencijas Puses,

vēlēdamās veicināt starptautisko tirdzniecību un ieguldījumus, veicinot tiesisko sadarbību,

pārliecinātas, ka šādu sadarbību iespējams veicināt, ieviešot vienotus noteikumus par jurisdikciju un ārvalstu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās,

pārliecinātas, ka šādai intensīvākai sadarbībai jo īpaši nepieciešams starptautisks tiesisks regulējums, kas sniedz noteiktību un nodrošina komercdarījumos iesaistīto pušu noslēgto ekskluzīvo tiesas izvēles līgumu efektivitāti, kā arī regulē to tiesas spriedumu atzīšanu un izpildi, kas pieņemti tiesvedībā uz šādu līgumu pamata,

ir nolēmušas noslēgt šo Konvenciju un ir vienojušās par šādiem noteikumiem.

I NODAĻA

PIEMĒROŠANAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Piemērošanas joma

1. Konvenciju piemēro starptautiskās lietās attiecībā uz ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem, kas noslēgti civillietās un komerclietās.

2. Konvencijas II nodaļā lieta ir uzskatāma par starptautisku, ja pušu dzīvesvieta neatrodas vienā Konvencijas līgumslēdzējā valstī un pušu attiecības un visi ar strīdu saistītie jautājumi neatkarīgi no izvēlētās tiesas atrašanās vietas ir saistīti tikai ar šo valsti.

3. Konvencijas III nodaļā lieta ir uzskatāma par starptautisku, ja tiek prasīta ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšana vai izpilde.

2. pants

Izņēmumi no piemērošanas jomas

1. Konvenciju nepiemēro ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem:

a) kuros viena puse ir fiziska persona, kas rīkojas galvenokārt personīgu, ģimenes vai ar mājsaimniecību saistītu interešu dēļ (patērētājs);

b) kas skar darba līgumus, tostarp koplīgumus.

2. Konvenciju nepiemēro attiecībā uz šādiem jautājumiem:

a) fizisku personu juridiskais statuss vai tiesībspēja un rīcībspēja;

b) uzturēšanas saistības;

c) citi ģimenes tiesību jautājumi, tostarp laulāto mantisko attiecību regulējums un citas tiesības vai saistības, kas izriet no laulības vai līdzīgām attiecībām;

d) testamenti un mantošana;

e) maksātnespēja, mierizlīgumi un citi līdzīgi jautājumi;

f) pasažieru un preču pārvadājumi;

g) jūras piesārņošana, atbildības ierobežošana jūras prasībās, vispārēja avārija un vilkšana tauvā avārijas gadījumā un glābšana;

h) antimonopola (konkurences) jautājumi;

i) atbildība par kodolkaitējumu;

j) fizisku personu vai to vārdā celtas prasības saistībā ar personisku aizskārumu;

k) prasības par kustamai mantai radītu kaitējumu, kas izriet no neatļautas darbības, nevis no līgumattiecībām;

l) lietu tiesības uz nekustamu īpašumu un nekustama īpašuma noma/īre;

m) juridisku personu izveides spēkā esamība vai to darbības izbeigšana vai likvidācija un to pārvaldes struktūru pieņemto lēmumu spēkā esamība;

n) intelektuālā īpašuma tiesību, kas nav autortiesības un blakustiesības, spēkā esamība;

o) intelektuālā īpašuma tiesību, kas nav autortiesības un blakustiesības, pārkāpumi, izņemot gadījumus, kad prasība par tiesību pārkāpumu ir celta, pamatojoties uz pušu starpā noslēgta līguma pārkāpumu, vai to varēja celt par šā līguma pārkāpumu;

p) publisko reģistru ierakstu spēkā esamība.

3. Neatkarīgi no 2. punkta Konvenciju piemēro tiesvedībā, kurā kāds no jautājumiem, kas saskaņā ar minēto punktu ir izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, rodas tikai kā iepriekš izlemjams jautājums, nevis kā prasības priekšmets. Konkrētāk, tas, ka puse aizstāvības nolūkā atsaucas uz jautājumu, kas saskaņā ar 2. punktu ir izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, pats par sevi nenozīmē, ka Konvenciju šīs lietas izskatīšanai nepiemēro, ar noteikumu, ka šis jautājums nav prasības priekšmets.

4. Konvenciju nepiemēro šķīrējtiesu un līdzīgiem procesiem.

5. Tas, ka puse tiesvedībā ir valsts, tostarp valdība, valdības aģentūra vai jebkura cita persona, kas rīkojas valsts vārdā, pats par sevi nenozīmē, ka tiesvedība izslēgta no Konvencijas piemērošanas jomas.

6. Nekas šajā Konvencijā neietekmē valstu vai starptautisko organizāciju privilēģijas un imunitātes attiecībā uz pašām valstīm vai starptautiskajām organizācijām un uz to īpašumiem.

3. pants

Ekskluzīvi tiesas izvēles līgumi

Šajā Konvencijā:

a) "ekskluzīvs tiesas izvēles līgums" ir līgums, kas noslēgts divu vai vairāku pušu starpā atbilstoši c) punkta prasībām un ar kuru, lai izlemtu strīdus, kuri ir radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, norāda šo strīdu risināšanai vienas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas vai vienu vai vairākas konkrētas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas, izslēdzot jebkuras citas tiesas jurisdikciju;

b) tiesas izvēles līgumu, kurā izvēlētas vienas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas vai viena vai vairākas konkrētas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas, uzskata par ekskluzīvu, ja puses viennozīmīgi nav norādījušas uz pretējo;

c) ekskluzīvu tiesas izvēles līgumu slēdz vai dokumentē:

i) rakstveidā vai

ii) ar citu saziņas līdzekļu palīdzību, kas atveido informāciju tā, lai tā būtu pieejama arī vēlāk;

d) ekskluzīvu tiesas izvēles līgumu, kas ir kāda cita līguma sastāvdaļa, uzskata par patstāvīgu līgumu attiecībā pret pārējiem pamatlīguma noteikumiem. Ekskluzīva tiesas izvēles līguma spēkā esamību nevar apstrīdēt, pamatojoties tikai uz to, ka pamatlīgums nav spēkā.

4. pants

Citas definīcijas

1. Šajā Konvencijā "spriedums" ir jebkurš tiesas nolēmums par lietu pēc būtības neatkarīgi no tā nosaukuma, tostarp arī dekrēts vai rīkojums, kā arī tiesas izmaksu vai izdevumu noteikšana, ko veic tiesa (tostarp tiesas ierēdnis), ar nosacījumu, ka tā ir saistīta ar nolēmumu par lietu pēc būtības, ko iespējams atzīt un izpildīt saskaņā ar šo Konvenciju. Pagaidu aizsardzības pasākums nav spriedums.

2. Šajā Konvencijā jebkuras struktūras vai personas, kas nav fiziska persona, dzīvesvieta ir valstī:

a) kurā atrodas tās statūtos noteiktā atrašanās vieta;

b) saskaņā ar kuras tiesību aktiem tā ir dibināta vai izveidota;

c) kurā atrodas tās galvenais birojs vai

d) kurā atrodas tās galvenā darbības vieta.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

5. pants

Izvēlētās tiesas jurisdikcija

1. Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesai vai tiesām, kas norādītas ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā, ir jurisdikcija lemt par strīdu, uz kuru šis līgums attiecas, ja vien līgums saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem nav atzīstams par spēkā neesošu.

2. Tiesa, kurai lieta ir piekritīga saskaņā ar 1. punktu, neatsakās to izskatīt, pamatojoties uz to, ka strīda izskatīšana ir piekritīga citas valsts tiesai.

3. Iepriekšējie punkti neietekmē noteikumus:

a) par jurisdikciju saistībā ar prasības priekšmetu vai prasības summu;

b) par teritoriālo jurisdikcijas sadalījumu starp Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesām. Tomēr, ja izvēlētajai tiesai ir rīcības brīvība lemt par lietas nodošanu citai tiesai, tā pienācīgi ņem vērā pušu izvēli.

6. pants

Neizvēlētas tiesas pienākumi

Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, kas nav līgumā norādītā tiesa, aptur vai izbeidz tās lietas izskatīšanu, uz kuru attiecas ekskluzīvs tiesas izvēles līgums, izņemot, ja:

a) līgums nav spēkā saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesa līgumā ir izvēlēta;

b) pusei nebija rīcībspējas noslēgt šo līgumu saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesā prasība ir celta;

c) līguma piemērošana būtu acīmredzami netaisnīga vai acīmredzami pretēja tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kuras tiesā prasība ir celta;

d) ārkārtēju, no pusēm neatkarīgu iemeslu dēļ līgumu nav iespējams saprātīgi izpildīt vai

e) izvēlētā tiesa ir atteikusi lietas izskatīšanu.

7. pants

Pagaidu aizsardzības pasākumi

Konvencija nereglamentē pagaidu aizsardzības pasākumus. Šī Konvencija nepieprasa un neizslēdz pagaidu aizsardzības pasākumu piemērošanu, atteikšanu vai izbeigšanu, ko veic līgumslēdzējas valsts tiesa, un neietekmē ne puses tiesības pieprasīt, ne tiesas tiesības lemt par šādu pasākumu piemērošanu, atteikšanu vai izbeigšanu.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

8. pants

Atzīšana un izpilde

1. Spriedumu, ko pieņēmusi Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, kas norādīta ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā, atzīst un izpilda citās Konvencijas līgumslēdzējās valstīs saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem. Atzīšanu un izpildi var atteikt, tikai pamatojoties uz Konvencijā norādītajiem iemesliem.

2. Neskarot tiesības veikt tādu pārskatīšanu, kas ir nepieciešama, lai piemērotu šīs nodaļas noteikumus, izcelsmes valsts tiesas pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības. Izcelsmes vai atzīšanas valsts tiesai ir saistoši izcelsmes valsts tiesas konstatētie fakti, ar kuriem tā pamatojusi savu jurisdikciju, izņemot, ja spriedums pieņemts aizmuguriski.

3. Spriedumu atzīst tikai tad, ja tas ir spēkā izcelsmes valstī, un to izpilda tikai tad, ja tas ir izpildāms izcelsmes valstī.

4. Atzīšanu un izpildi var apturēt vai atteikt, ja spriedumu pārskata izcelsmes valstī vai nav beidzies vispārējais sprieduma pārsūdzības termiņš. Atteikums neliedz vēlāk no jauna iesniegt sprieduma atzīšanas vai izpildes pieteikumu.

5. Šo pantu piemēro arī spriedumam, ko ir pieņēmusi Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, kurai saskaņā ar 5. panta 3. punktu tajā pašā Konvencijas līgumslēdzējā valstī lietu ir nodevusi izvēlētā tiesa. Tomēr, ja izvēlētajai tiesai bija rīcības brīvība lemt par lietas nodošanu citai tiesai, sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt pret to pusi, kas izcelsmes valstī tam paredzētajā termiņā iebilda pret lietas nodošanu.

9. pants

Atzīšanas un izpildes atteikums

Atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja:

a) līgums nebija spēkā saskaņā ar izvēlētās tiesas valsts tiesību aktiem, izņemot, ja izvēlētā tiesa ir konstatējusi, ka līgums ir spēkā esošs;

b) pusei nebija rīcībspējas noslēgt līgumu saskaņā ar atzīšanas vai izpildes valsts tiesību aktiem;

c) dokuments, uz kura pamata uzsākta tiesvedība, vai tam pielīdzināms dokuments, kurā ietvertas būtiskas prasības sastāvdaļas:

i) nebija paziņots atbildētājam savlaicīgi un tā, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot, ja atbildētājs ieradās izcelsmes valsts tiesā un piedalījās lietas izskatīšanā, apstrīdot minēto paziņošanu ar noteikumu, ka izcelsmes valsts tiesību aktos šāda apstrīdēšana ir paredzēta, vai

ii) izpildes valstī bija paziņots atbildētājam tādā veidā, kas nav savienojams ar šajā valstī pastāvošajiem dokumentu izsniegšanas pamatprincipiem;

d) spriedums panākts procesuālas krāpšanas rezultātā;

e) atzīšana vai izpilde būtu acīmredzami nesavienojama ar atzīšanas vai izpildes valsts sabiedrisko kārtību, tostarp arī situācijās, kad īpašās procesuālās darbības, kuru rezultātā pieņemts spriedums, ir nesavienojamas ar šīs valsts procesuālā taisnīguma pamatprincipiem;

f) spriedums ir nesavienojams ar spriedumu, ko pieteikumu saņēmušās valsts tiesa pieņēmusi strīdā starp tām pašām pusēm, vai

g) spriedums ir nesavienojams ar agrāku spriedumu, kas pieņemts citā valstī starp tām pašām pusēm un par to pašu prasību, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai atzīšanas vai izpildes valstī.

10. pants

Iepriekš izlemjami jautājumi

1. Gadījumos, kad jautājums, kas saskaņā ar 2. panta 2. punktu vai 21. pantu izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, rodas kā iepriekš izlemjams jautājums, lēmumu šajā jautājumā neatzīst un neizpilda saskaņā ar Konvenciju.

2. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja ar spriedumu ir izlemts jautājums, kas saskaņā ar 2. panta 2. punktu izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas.

3. Tomēr attiecībā uz lēmumu par intelektuālā īpašuma tiesību, kas nav autortiesības vai blakustiesības, spēkā esamību sprieduma atzīšanu vai izpildi var apturēt vai atlikt saskaņā ar iepriekšējo punktu tikai tad, ja:

a) šis lēmums ir pretrunā ar spriedumu vai lēmumu šajā jautājumā, kas pieņemts kompetentā iestādē valstī, saskaņā ar kuras tiesību aktiem intelektuālā īpašuma tiesība ir radusies, vai

b) minētajā valstī tiek izskatīta lieta par šo intelektuālā īpašuma tiesību spēkā esamību.

4. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja ar spriedumu pamatā ir izlemts jautājums, kas saskaņā ar 21. pantu izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, taču tikai tajā apjomā, uz ko attiecas iepriekšminētais jautājums.

11. pants

Zaudējumu atlīdzība

1. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja piespriestā zaudējumu atlīdzība, tostarp arī nesamērīga apmēra vai vindikatīva atlīdzība, nekompensē puses patiesos zaudējumus vai nodarīto kaitējumu.

2. Atzīšanas vai izpildes valsts ņem vērā, vai un kādā apmērā izcelsmes valsts tiesas piespriestā atlīdzība par zaudējumiem sedz ar tiesvedību saistītus izdevumus.

12. pants

Izlīgumi

Izlīgumu, ko apstiprinājusi ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā norādītā Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa vai kas noslēgts šādā tiesā lietas izskatīšanas gaitā un kas ir izpildāms tādā pašā veidā kā izcelsmes valsts tiesas spriedums, izpilda saskaņā ar Konvenciju tāpat kā spriedumu.

13. pants

Iesniedzamie dokumenti

1. Puse, kas prasa atzīšanu vai izpildi, iesniedz:

a) pilnu un apliecinātu sprieduma norakstu;

b) ekskluzīvo tiesas izvēles līgumu, tā apliecinātu kopiju vai citu pierādījumu par līguma esamību;

c) ja spriedums ir pieņemts aizmuguriski, tā dokumenta oriģinālu vai apliecinātu kopiju, kas pierāda, ka pusei, pret kuru pieņemts aizmugurisks spriedums, ir paziņots dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments;

d) dokumentus, kas nepieciešami, lai konstatētu, ka spriedums ir spēkā vai attiecīgā gadījumā – ka tas ir izpildāms izcelsmes valstī;

e) šīs Konvencijas 12. pantā minētajā gadījumā – izcelsmes valsts tiesas apstiprinājumu, ka izlīgums vai tā daļa izcelsmes valstī ir izpildāms tādā pašā veidā kā tiesas spriedums.

2. Ja atzīšanas vai izpildes valsts tiesa no sprieduma teksta nevar konstatēt, vai šīs nodaļas noteikumi ir ievēroti, tiesa var pieprasīt nepieciešamos dokumentus.

3. Atzīšanas vai izpildes pieteikumam var pievienot izcelsmes valsts tiesas (tostarp tiesas ierēdņa) izsniegtu dokumentu, kas atbilst Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ieteiktajam un publicētajam formātam.

4. Ja šajā pantā minētie dokumenti nav pieprasījumu saņēmušās valsts oficiālajā valodā, tiem pievieno apstiprinātu tulkojumu, ja vien pieprasījumu saņēmušās valsts tiesību aktos nav noteikts citādi.

14. pants

Procesuālā kārtība

Procesuālo kārtību atzīšanai, izpildāmības pasludināšanai vai reģistrācijai izpildei un sprieduma izpildei nosaka atzīšanas vai izpildes valsts tiesību akti, ja vien šajā Konvencijā nav noteikts citādi. Atzīšanas vai izpildes valsts tiesa rīkojas ātri.

15. pants

Atsevišķas daļas atzīšana vai izpilde

Sprieduma atsevišķas daļas atzīšanu vai izpildi veic, ja ir prasīta tikai konkrētās daļas atzīšana vai izpilde vai tikai daļu no sprieduma ir pieļaujams atzīt vai izpildīt saskaņā ar Konvenciju.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

16. pants

Pārejas noteikumi

1. Konvenciju piemēro tiem ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem, kas noslēgti pēc tās stāšanās spēkā attiecībā uz izvēlētās tiesas valsti.

2. Konvenciju nepiemēro tiesvedībai, kas uzsākta pirms tās stāšanās spēkā attiecībā uz to valsti, kuras tiesā prasība ir celta.

17. pants

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumi

1. Tiesvedība par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem nav izslēgta no šīs Konvencijas piemērošanas jomas tikai tāpēc, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgums attiecas uz jautājumu, kuram Konvencija nav piemērojama.

2. Sprieduma atzīšanu un izpildi saistībā ar atbildību saskaņā ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumu nevar ierobežot vai atteikt, pamatojoties uz to, ka atbildība saskaņā

ar šo līgumu ietver pienākumu izmaksāt atlīdzību apdrošinājuma ņēmējam vai pārapdrošinājuma ņēmējam:

a) jautājumā, kam Konvenciju nepiemēro, vai

b) par zaudējumiem, kuriem varētu piemērot 11. pantu.

18. pants

Legalizācijas prasības atcelšana

Visi dokumenti, ko pārsūta vai piegādā saskaņā ar Konvenciju, ir atbrīvoti no legalizācijas prasības vai jebkādām citām līdzīgām formalitātēm, tostarp arī *Apostille*.

19. pants

Jurisdikciju ierobežojošas deklarācijas

Valsts var deklarēt, ka tās tiesas var atteikt strīda izskatīšanu, kam piemērojams ekskluzīvs tiesas izvēles līgums, ja, izņemot izvēlētās tiesas atrašanās vietu, nepastāv nekāda cita saikne starp šo valsti un pusēm vai strīdu.

20. pants

Atzīšanu un izpildi ierobežojošas deklarācijas

Valsts var deklarēt, ka tās tiesas var atteikties atzīt vai izpildīt spriedumu, ko pieņēmusi citas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, ja pušu dzīvesvieta bija atzīšanas vai izpildes valstī un pušu attiecības, kā arī visi pārējie ar strīdu saistītie jautājumi, izņemot izvēlētās tiesas atrašanās vietu, bija saistīti tikai ar atzīšanas vai izpildes valsti.

21. pants

Deklarācijas par īpašiem jautājumiem

1. Ja valsts ir īpaši ieinteresēta nepiemērot Konvenciju kādam īpašam jautājumam, šī valsts var deklarēt, ka šim konkrētajam jautājumam tā Konvenciju nepiemēros. Valsts, kas sniedz šādu deklarāciju, nodrošina, ka deklarācija nav plašāka, nekā tas ir nepieciešams, un ka šis īpašais no piemērošanas jomas izslēgtais jautājums ir skaidri un precīzi noteikts.

2. Attiecībā uz šādu jautājumu Konvenciju nepiemēro:

a) līgumslēdzējā valstī, kas sniegusi deklarāciju;

b) citās Konvencijas līgumslēdzējās valstīs, ja ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā norādītas deklarāciju sniegušās valsts tiesas vai viena vai vairākas šīs valsts konkrētas tiesas.

22. pants

Savstarpējas deklarācijas attiecībā uz neekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem

1. Konvencijas līgumslēdzēja valsts var deklarēt, ka tās tiesas atzīs un izpildīs tādus spriedumus, ko pieņēmušas citas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas, kuras norādītas tiesas izvēles līgumā, kas noslēgts divu vai vairāku pušu starpā atbilstoši 3. panta c) punkta prasībām un ar ko, lai izlemtu strīdus, kuri ir radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, norāda šo strīdu izšķiršanai vienas vai vairāku Konvencijas līgumslēdzēju valstu tiesas vai tiesu (neekskluzīvs tiesas izvēles līgums).

2. Ja Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kas sniegusi šādu deklarāciju, pieņemts spriedums ir jāatzīst vai jāizpilda citā līgumslēdzējā valstī, kas arī ir sniegusi šādu deklarāciju, spriedumu atzīst un izpilda saskaņā ar Konvenciju, ja:

a) izcelsmes valsts tiesa bija norādīta neekskluzīvā tiesas izvēles līgumā;

b) šajā lietā spriedumu nav pieņēmusi neviena cita tiesa, kas varētu izskatīt lietu saskaņā ar neekskluzīvo tiesas izvēles līgumu, un neviena lieta par to pašu prasību un starp tām pašām pusēm netiek izskatīta nevienā citā šādā tiesā, un

c) izcelsmes valsts tiesa bija pirmā, kurā celta prasība.

23. pants

Vienāda interpretācija

Interpretējot Konvenciju, ņem vērā tās starptautisko raksturu un nepieciešamību veicināt tās vienveidīgu piemērošanu.

24. pants

Konvencijas darbības pārskatīšana

Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ģenerālsekretārs regulāri veiks pasākumus, lai:

a) pārskatītu Konvencijas, tostarp arī deklarāciju, darbību un

b) apsvērtu Konvencijas grozījumu vēlamību.

25. pants

Neunitāras tiesību sistēmas

1. Attiecībā uz Konvencijas līgumslēdzējām valstīm, kurās saistībā ar jebkuru Konvencijā skartu jautājumu pastāv divas vai vairākas tiesību sistēmas dažādās teritoriālās vienībās:

a) visas atsauces uz valsts tiesību aktiem vai procesuālo kārtību attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz tiesību aktiem vai procesuālo kārtību, kas ir spēkā attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

b) visas atsauces uz dzīvesvietu valstī attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz dzīvesvietu attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

c) visas atsauces uz valsts tiesu vai tiesām attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz tiesu vai tiesām attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

d) visas atsauces uz saikni ar valsti attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz saikni ar attiecīgo teritoriālo vienību.

2. Neatkarīgi no iepriekšējā punkta noteikumiem Konvencijas līgumslēdzējai valstij, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma piemērot Konvenciju situācijām, kas saistītas tikai ar šādām dažādām teritoriālām vienībām.

3. Teritoriālās vienības tiesai Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma atzīt vai izpildīt citā Konvencijas līgumslēdzējā valstī pasludinātu spriedumu tikai tāpēc, ka spriedums saskaņā ar Konvenciju ir atzīts vai izpildīts citā šīs pašas līgumslēdzējas valsts teritoriālajā vienībā.

4. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

26. pants

Attiecības ar citiem starptautiskiem instrumentiem

1. Konvenciju pēc iespējas interpretē kā atbilstīgu citiem Konvencijas līgumslēdzējas valsts spēkā esošiem nolīgumiem neatkarīgi no tā, vai tie noslēgti pirms vai pēc šīs Konvencijas.

2. Konvencija neietekmē līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot pirms vai pēc šīs Konvencijas noslēgtu nolīgumu gadījumos, kad nevienas puses dzīvesvieta nav Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kas nav minētā nolīguma puse.

3. Konvencija neietekmē līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot nolīgumu, kas noslēgts, pirms Konvencija stājās spēkā attiecībā uz šo līgumslēdzēju valsti, ja Konvencijas piemērošana būtu nesavienojama ar līgumslēdzējas valsts saistībām pret jebkuru valsti, kas nav šīs Konvencijas līgumslēdzēja valsts. Šo punktu piemēro arī nolīgumiem, ar kuriem pārskata vai aizstāj nolīgumu, kas noslēgts pirms šīs Konvencijas spēkā stāšanās attiecībā uz tās līgumslēdzēju valsti, izņemot attiecībā uz tiem pārskatīšanas vai aizvietošanas noteikumiem, kas rada jaunas neatbilstības ar Konvenciju.

4. Konvencija neietekmē līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot pirms vai pēc šīs Konvencijas noslēgtu nolīgumu, ja to dara ar mērķi panākt Konvencijas līgumslēdzējas valsts, kas arī ir minētā nolīguma puse, tiesas pieņemta sprieduma atzīšanu vai izpildi. Tomēr spriedumu nevar atzīt vai izpildīt mazākā mērā, nekā paredzēts šajā Konvencijā.

5. Konvencija neietekmē līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot nolīgumu, ar ko reglamentē jurisdikcijas jautājumus vai sprieduma atzīšanu vai izpildi attiecībā uz kādu konkrētu jautājumu, pat ja tas noslēgts pēc šīs Konvencijas un pat tad, ja visas iesaistītās valstis ir šīs Konvencijas puses.

Šo punktu piemēro tikai tad, ja Konvencijas līgumslēdzēja valsts ir sniegusi deklarāciju par nolīgumu, kas minēts šajā punktā. Šādas deklarācijas gadījumā, ja ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā norādītas deklarāciju sniegušās Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas vai viena vai vairākas konkrētas tiesas, citām Konvencijas līgumslēdzējām valstīm nav pienākuma piemērot Konvenciju šim konkrētajam jautājumam, ciktāl pastāv neatbilstība.

6. Konvencija neietekmē reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, kas ir šīs Konvencijas dalībniece, noteikumu piemērošanu neatkarīgi no tā, vai tie pieņemti pirms vai pēc šīs Konvencijas:

a) ja nevienai no pusēm nav dzīvesvietas tādas Konvencijas līgumslēdzējas valsts teritorijā, kas nav reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībniece;

b) attiecībā uz nolēmumu atzīšanu un izpildi reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalstu starpā.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

27. pants

Parakstīšana, ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai pievienošanās

1. Konvenciju var parakstīt visas valstis.

2. Šī Konvencija parakstītājvalstīm ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina.

3. Konvencijai var pievienoties visas valstis.

4. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās aktus deponē Konvencijas depozitāram Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijā.

28. pants

Deklarācijas par neunitārām tiesību sistēmām

1. Ja valstī ir divas vai vairākas teritoriālās vienības, kurās saistībā ar jautājumiem, uz ko attiecas Konvencija, piemēro dažādas tiesību sistēmas, tad šāda valsts, parakstot, ratificējot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju vai arī pievienojoties tai, var deklarēt, ka Konvencija attiecas uz visām tās teritoriālajām vienībām vai tikai uz vienu vai vairākām teritoriālajām vienībām; šo deklarāciju var jebkurā laikā grozīt, iesniedzot citu deklarāciju.

2. Deklarāciju paziņo depozitāram, un tajā skaidri norāda teritoriālās vienības, uz kurām attiecas Konvencija.

3. Ja valsts neiesniedz deklarāciju saskaņā ar šo pantu, Konvenciju piemēro visām šīs valsts teritoriālajām vienībām.

4. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

29. pants

Reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas

1. Reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, kuru veido tikai suverēnas valstis un kura ir kompetenta attiecībā uz dažiem vai visiem Konvencijā iekļautajiem jautājumiem, var tāpat parakstīt, pieņemt vai apstiprināt Konvenciju vai arī tai pievienoties. Reģionālajai ekonomiskās integrācijas organizācijai šādā gadījumā ir tādas pašas tiesības kā Konvencijas līgumslēdzējai valstij tādā apmērā, kādā organizācijai ir kompetence attiecībā uz Konvencijā iekļautajiem jautājumiem.

2. Reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija, parakstot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju vai arī pievienojoties tai, rakstiski paziņo depozitāram, attiecībā uz kādiem Konvencijā iekļautiem jautājumiem tās dalībvalstis ir nodevušas savu kompetenci organizācijai. Organizācija nekavējoties rakstiski paziņo depozitāram par visām izmaiņām, kas skar tās kompetenci, kura norādīta pēdējā saskaņā ar šo punktu sniegtajā paziņojumā.

3. Saistībā ar Konvencijas stāšanos spēkā neņem vērā aktu, ko depozitāram deponē reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, izņemot, ja reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija saskaņā ar 30. pantu deklarē, kas tās dalībvalstis nebūs šīs Konvencijas puses.

4. Visas atsauces uz "līgumslēdzēju valsti" vai "valsti" šajā Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz reģionālu ekonomiskās integrācijas organizāciju, kas ir Konvencijas puse.

30. pants

Reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas pievienošanās bez tās dalībvalstīm

1. Parakstīšanas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija var sniegt deklarāciju, ka tā ir kompetenta rīkoties attiecībā uz visiem Konvencijā ietvertajiem jautājumiem, un Konvencija būs saistoša tās dalībvalstīm tāpēc, ka Konvenciju parakstījusi, pieņēmusi, apstiprinājusi vai tai pievienojusies minētā organizācija, kaut arī dalībvalstis nebūs Konvencijas puses.

2. Ja reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija sniedz deklarāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, visas atsauces uz "līgumslēdzēju valsti" vai "valsti" šajā Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz organizācijas dalībvalstīm.

31. pants

Stāšanās spēkā

1. Konvencija stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no otrā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās akta deponēšanas, kā minēts 27. pantā.

2. Konvencija stājas spēkā:

a) attiecībā uz katru valsti vai reģionālo ekonomiskās integrācijas organizāciju pēc Konvencijas ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās tā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās akta deponēšanas;

b) attiecībā uz teritoriālo vienību, kurai Konvenciju piemēro saskaņā ar 28. panta 1. punktu, mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no šajā pantā minētās deklarācijas paziņošanas.

32. pants

Deklarācijas

1. Deklarācijas, kas minētas 19., 20., 21., 22. un 26. pantā, var sniegt parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā vai jebkurā laikā pēc tam; tās var jebkurā laika grozīt vai atsaukt.

2. Deklarācijas, grozījumus un atsaukumus paziņo depozitāram.

3. Deklarācija, kas sniegta parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā, stājas spēkā vienlaicīgi ar Konvencijas stāšanos spēkā attiecībā uz atbilstīgo valsti.

4. Deklarācija, kas iesniegta vēlāk, un visi deklarācijas grozījumi vai atsaukumi stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā depozitārs saņem paziņojumu.

5. Deklarāciju kas sniegta saskaņā ar 19., 20., 21. un 26. pantu, nepiemēro ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem, kas noslēgti pirms to stāšanās spēkā.

33. pants

Darbības izbeigšana

1. Konvenciju var denonsēt, rakstiski par to paziņojot depozitāram. Denonsēšanu var ierobežoti attiecināt uz atsevišķām teritoriālajām vienībām ar neunitāru tiesību sistēmu, kurām piemēro Konvenciju.

2. Denonsēšana stājas spēka tā mēneša pirmajā dienā, kas seko mēnesim, kad ir pagājuši divpadsmit mēneši, kopš depozitārs saņēmis paziņojumu. Ja paziņojumā ir norādīts garāks denonsēšanas spēkā stāšanās termiņš, denonsēšana stājas spēkā pēc tam, kad ir pagājis šis garākais termiņš no dienas, kurā depozitārs šo paziņojumu saņem.

34. pants

Depozitāra paziņojumi

Depozitārs paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībniekiem un citām valstīm un reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām, kas parakstījušas, pieņēmušas, apstiprinājušas vai pievienojušās Konvencijai saskaņā ar 27., 29. un 30. pantu, par:

a) parakstīšanu, pieņemšanu, apstiprināšanu vai pievienošanos, kas minēta 27., 29. un 30. pantā;

b) dienu, kad Konvencija saskaņā ar 31. pantu stājas spēkā;

c) paziņojumiem, deklarācijām, deklarāciju grozījumiem un atsaukumiem, kas minēti 19., 20., 21., 22., 26., 28., 29. un 30. pantā;

d) denonsēšanu, kas minēta 33. pantā.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo Konvenciju.

Hāgā 2005. gada 30. jūnijā angļu un franču valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kuru deponē Nīderlandes Karalistes valdības arhīvos un kura apliecinātas kopijas pa diplomātiskiem kanāliem nosūta katrai Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences

dalībvalstij, kas tāda ir no konferences divdesmitās sesijas, kā arī katrai valstij, kas piedalījās minētajā sesijā.

II PIELIKUMS

Savienības deklarācija saskaņā ar Konvencijas par tiesas izvēles līgumiem 21. pantu

1. Ar šo Eiropas Savienība saskaņā ar Konvencijas 21. pantu deklarē, ka, izņemot turpmāk minētos gadījumus, tā nepiemēros Konvenciju apdrošināšanas līgumiem.

2. Šī deklarācija nav spēkā gadījumos, kad:

(a) tiesas izvēles līgums noslēgts pēc strīda rašanās vai,

(b) neskarot Konvencijas 1. panta 2. punktu, tiesas izvēles līgums noslēgts starp apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā mītnesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas piešķir jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesām, pat ja notikums, kas rada kaitējumu, iestātos ārvalstīs, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā minētās dalībvalsts tiesību aktiem, vai

(c) kad tiesu izvēles līgums saistās ar apdrošināšanas līgumu, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 3. punktā minētajiem lielajiem riskiem.

3. Lielie riski, kas minēti 2. punkta c) apakšpunktā, ietver transporta (gaisakuģu, kuģu, dzelzceļa un tranzīta preču) riskus, kredītu un galvojumu riskus, kā arī citus riskus, ja apdrošinājuma ņēmējs veic konkrēta apjoma uzņēmējdarbību, kā noteikts 4. punktā.

4. Riski, kas minēti 3. punktā, ir šādi:

(2) jebkāds turpmāk norādītā zaudējums vai bojājums:

  (a) jūras kuģi, iekārtas, kas atrodas kontinentālajā šelfā vai atklātā jūrā, vai gaisakuģi, ja zaudējumu vai bojājumu rada apdraudējumi, kas saistīti ar to izmantošanu komerciāliem nolūkiem;

  (b) preces tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzīts ir pārvadājums ar šādiem kuģiem vai gaisakuģiem vai ietver šādu pārvadājumu;

(3) jebkāda atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas bojājumiem:

  (a) kura izriet no kuģu, iekārtu vai gaisakuģu izmantošanas vai ekspluatācijas, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ciktāl attiecībā uz pēdējiem minētajiem tās valsts tiesību akti, kurai ir saistoša šī Konvencija un kurā šāds gaisakuģis ir reģistrēts, neaizliedz vienošanos par jurisdikciju attiecībā uz šādu risku apdrošināšanu;

  (b) par zaudējumu un bojājumu, ko nodarījušas preces tranzītā, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā;

(4) jebkādi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar kuģu, iekārtu vai gaisakuģu izmantošanu vai ekspluatāciju, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, jo īpaši kravas vai frakts līguma zaudējums;

(5) jebkādi riski vai intereses saistībā ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;

(6) neatkarīgi no 1. līdz 4. punktam noteiktā visi turpmāk minētie lielie riski:

  (a) dzelzceļa transportam nodarītie zaudējumi vai tā zudums;

  (b) gaisakuģiem nodarīti zaudējumi vai to zudums;

  (c) upes un kanāla kuģiem, ezera kuģiem, jūras kuģiem nodarīti zaudējumi vai to zudums;

  (d) kravām tranzītā nodarītie zaudējumi vai to zudums neatkarīgi no transporta veida;

(e) atbildība, izmantojot gaisakuģus (tostarp pārvadātāju atbildība);

(f) atbildība, izmantojot kuģus, liellaivas vai laivas jūrā, ezeros, upēs vai kanālos (tostarp pārvadātāju atbildība);

(g) kredītu un galvojumu riski, ja apdrošinājuma ņēmējs ir profesionāli nodarbināts rūpniecībā vai tirdzniecībā vai ir brīvo profesiju pārstāvis, un riski, kas saistīti ar šādu darbību;

(h) ja apdrošinājuma ņēmējs veic konkrēta apjoma uzņēmējdarbību:

- jebkādi sauszemes transportlīdzekļiem (tostarp mehāniskajiem transportlīdzekļiem) nodarīti bojājumi vai to zaudējums;
- jebkādi īpašumam nodarīti bojājumi vai tā zaudējums ugunsgrēka, sprādziena, dabas stihiju postījumu (tostarp vētras) dēļ, vai ko izraisījusi kodolenerģija, zemes iegruvumi, krusa, sals vai zādzība;
- jebkāda atbildība, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus, kas pārvietojas pa sauszemi (tostarp pārvadātāju atbildība);
- jebkādi finansiāli zaudējumi, ko izraisa nodarbinātības risks, ienākumu nepietiekamība (vispārēji), slikti laika apstākļi, pabalstu zaudējums, pastāvīgi vispārējie izdevumi, neparedzēti tirdzniecības izdevumi, tirgus vērtības zudums, nomas vai ienākumu zaudējums, citi netieši tirdzniecības zaudējumi, citi finansiāli zaudējumi, kas nav saistīti ar tirdzniecību, vai cita veida finansiāli zaudējumi.

5. Šā pielikuma 5. punkta h) apakšpunktā apdrošinājuma ņēmējs, kurš veic konkrēta apjoma uzņēmējdarbību, ir apdrošinājuma ņēmējs, kurš pārsniedz vismaz divus no šādiem kritērijiem:

- kopējā bilance: EUR 6,2 miljoni,
- neto apgrozījums: EUR 12,8 miljoni,
- vidējais darbinieku skaits finanšu gadā: 250.